

Реферат на тему: "Біографія та творчість. Федеріко Гарсія Лорка"

Федеріко Гарсія Лорка

Реферат на тему:

"Біографія та творчість.

Федеріко Гарсія Лорка"

(1898 — 1936)

Федеріко Гарсія Лорка народився в 1898 році в Іспанському селищі Фуенте Вакерос біля Гранади в родині заможного орендаря Федеріко Гарсія. Його мати, Вісента Лорка була шкільною вчителькою і другою дружиною Федеріко Гарсія, якому подарувала чотирьох дітей: Федеріко, Консепсьон, Франциско та Ісабель.

Дитячі роки Фернандо пройшли в атмосфері поетичних образів стародавніх іспанських переказів, пісень, музики. Батько грав на гітарі і писав стародавні андалузькі пісні — "канті хондо", мати прекрасно грала на фортепіано. Усе життя Федеріко буде черпати натхнення в поезії рідного краю, легендах і реальних випадках, відчуття з дитинства пізніше перетворяться у вірші, романи, п'єси.

У 1909 році родина переїхала в Гранаду. Федеріко пішов у школу. Випадок звів його з Антоніо Сегура — учнем великого Верді, він знайшов у хлопчика великі здібності до музики. Федеріко робив успіхи, але раптова смерть вчителя обірвала ці заняття.

У 1914 році Федеріко поступив у Гранадський університет на факультет літератури, філософії і факультет права. Близько зійшовся з мислячою групою студентів, вони називали себе "закоулочники".

Читали вірші, сперечалися, деякі з них писали самі, разом складали пародії на відомих поетів. І дуже часто виявлялося, що варіант Федеріко найбільш вдалі. Він починає крадькома писати вірші:

Навіщо в цей ясний вечір,

Втратив я тебе назавжди?

Ось і висох о моє серце,

Як та згасла зірка.

Однак його першим виступом у друці була не поезія, а збірник нарисів у прозі — шляхові нариси "Враження і картини", які вийшли в 1918 році.

У 1919 році Федеріко перебирається в Мадрид і поселяється в студентському містечку "Студентська резиденція", де жив до 1929 року, щорічно відвідуючи Гранаду. У 1921 році виходить перша поетична збірка "Книга віршів". Гарсія Лорка черпає натхнення в народних піснях — "сигірійях"

Щоб не дати згаснути цьому могутньому джерелу народної творчості було вирішено провести фестиваль "Канті хонде". Федеріко викликається зайнятися організацією фестивалю. У 1922 році в Гранаді фестиваль відбувся.

Після виступу канторів-співаків Федеріко читає свої вірші:

Коли помру,

схороните мене з гітарою

в річковому піску.

Коли помру,

В апельсиновому гаї старому

в будь-якій квітці.

Коли помру,

буду флюгером я на даху,

на вітрі.

Тихіше ...

коли вмру!

Неясна туга стискає серце його матері, вона передчуває загибель сина...

У "Студентській резиденції" Федеріко близько зійшовся з починаючим художником Сальвадором Далі. Кілька разів гостював у С.Далі в Кадакесі. Подружився з молодшою сестрою Далі Ганною Марією. Йому по душі ця дівчина. Він теж подобається їй — його добродушність, відкрита, дитяча посмішка. Немає в ньому марнославства, самозакоханості і гордині, якими грішить її братик.

Не подобається їй лише те, що постійно буваючи з Федеріко наодинці вона проте ні на мить не буває по-справжньому з ним наодинці. Він розмовляє, сміється, слухає його історії, але рій невидимих істот породжених його фантазією всюди супроводжують його. Яка дівчина захоче зв'язати з ним свою долю? Це все рівно що вийти заміж за вітер...

Федеріко малює. Малюнки його по-дитячому наївні, але і по-дитячому виразні, а враження роблять трагічне. Друзі влаштували виставку малюнків Лорки в Барселоні. Виставка особливого успіху не мала.

У 1923 році, до радості батьків, Гарсія Лорка здає іспит на ступінь ліценціата права в Гранадському університеті. Він вирішує підготуватися до конкурсу на посаду викладача літератури, хоче стати незалежним. Згодом женитися, хоча і не зв'язаний поки що з жодною дівчиною.

Однак благим намірам не призначено збутися. Поезія знову захоплює його цілком. Він пише п'єсу "Маріана Пінеда" — про жінку, яка прийняла смерть за волю. П'єса була поставлена на Мадридській сцені і мала великий успіх. У 1928 році виходить книга віршів "Циганський романсеро" і приносить славу своєму автору. Прості люди заучують вірші з неї напам'ять. Про Федеріко ходять легенди він стає знаменитий як тореро. Однак віддавши свою книгу на суд читачів він позбавився частини свого "я", став уникати суспільства і, колишній веселун і загальний улюбленець на самоті бродить по вулицях...

Йому пропонують поїхати в США, у Нью-Йорк вивчати мову і літературу Америки. Два роки провів Федеріко на чужині. За запрошенням президента Іспано-Кубинського інституту побував на Кубі, де написав збірник віршів "Мотиви сну", успіх якого був

оглушливим. Стала дошкуляти туга за Батьківщиною. У 1930 році Федеріко повернувся в Іспанію.

В Іспанії усе більш розпалюється політична атмосфера. У результаті муніципальних виборів перемогли республіканці. Монархія упала. Інтелігенція тріумфує: цензура скасована, тепер побачать світ книги і п'єси, які роками знаходилися під забороною! Федеріко продовжує працювати над п'єсою "Іерма". Виходять друком "Вірші про кант хондо". Потрібно заповнити томливу порожнечу в душі — Федеріко починає писати пророчу п'єсу "Коли пройде п'ять років". Це — лірична сповідь поета. Головний герой п'єси мрійливий Юнак — це сам поет. Юнак має чарівний дар існувати в двох світах, Смерть, слухняна йому один раз вийде з покори і з'явиться в образі трьох Гравців. Вони сядуть грати з ним у карти і виграють його серце. Він помре на самоті — на тому і закінчиться п'єса. Написана вона в серпні 1931 року, а в серпні 1936 року, через п'ять років, Федеріко не стане.

У 1931 році було вирішено створити театр для народу. Назвали його "Ла Баррака". Федеріко приймає найактивнішу участь життя театру — він і директор, і режисер, і автор "Ла Баррака". Театр їздить по селах, провінційним містечкам дає вистави на площах, збирає юрби вдячних глядачів. Гарсія Лорка, натхненний глядацьким захопленням захватом пише трагедію "Криваве весілля. Настає самий розквіт творчості Федеріко. Він пише п'єсу за п'єсою ставить їх на сцені "Ла Баррака", виступає з лекціями і віршами, музикує.

Життя суцільне свято, але тривога, що відчувається в житті країни залишає сліди похмурості в його поезії. Убито друга — знаменитого тореро Ігнасіо Санчес Мехіас. Піднімає голову фашизм. За наказом генерала Франко, його називають невидимим диктатором Іспанії, бомблять республіканську Астурію. У ці криваві дні Федеріко закінчує п'єсу "Іерма". У ці ж дні Лорка дає інтерв'ю газеті "Ель Сіль", у якому недвозначно дає зрозуміти на чийй стороні його симпатії. Розгнівана респектабельна публіка намагається зірвати прем'єру. Але народ з гальорки рятує положення.

У 1936 році створюється Народний фронт. 16 лютого він здобуває перемогу на виборах у кортес. Однак сили реакції починають наступ. Беруться за роботу наймані убивці. На вулицях знаходять трупи профспілкових лідерів, газетарів.

До червня ні для кого не секрет, що проти республіки готується змова. "Хто вдаряє першим, той ударяє двічі!" У цей тривожний час Федеріко збирається їхати в Гранаду на день святого Федеріко — свято їхньої родини. Друзі відговорюють його — у Гранаді дуже сильні реакційні сили. Більше того, більш обережні пропонують тимчасово виїхати в Америку. Але Федеріко сміється — що може трапитися зі мною поганого в моїй Гранаді?

16 липня Гарсія Лорка виїжджає з Мадриду в Гранаду, а 18 липня починається фашистський заколот. Починаються страшні дні для Гранади — арешти і допити, сухий тріск, що доноситься зі старого цвинтаря, де йдуть розстріли...

Через кілька днів після перевороту Федеріко принесли анонімку повну погроз, а ще через день у будинок увірвалися озброєні люди і стали перевіряти у всіх документи.

Коли черга дійшла до Федеріко, один з цих людей ударив його по обличчю і сказав: "Можеш не пред'являти, ми і так добре тебе знаємо". Вирішено було сховати Федеріко в поета Луїса Росалеса, незважаючи на те, що його брати були ватажками "фалангістів". Більше двох тижнів Гарсія Лорка ховався. Але один раз ранком його заарештували, не давши навіть переодягти нічну піжаму. Його старий друг, композитор Мануель де Фалья, забувши страх поспішає на допомогу поету. Він, стара людина, принижується перед одним з ватажків, щоб врятувати великого поета Іспанії. "До поетів не можна відноситися серйозно. Інакше їх довелося б розстрілювати." — говорить той, але поки боротьба не кінчена, ми змушені відноситися до поетів цілком серйозно.

Розстріляли Гарсія Лорку на світанку неподалік від Гранади 18 серпня 1936 р. У нього саджали кулю за кулею, а він все вставав, все при піднімався поки не затих, вціпившись руками в червонувату землю.

Література:

* Всесвітня література. ХІХ-ХХ століття. — К., 2001.

* Літературна енциклопедія. — М., 1998.